

TELEGRAFUL ROMANU.

Telegraful Romanu ese Duminecă si Joi'a, la fiecare döne septemani cu adausulu Poisorei. Prenumeratiunea se face in Sibiu la espeditur'a foiei, pre afara la c. r. poste cu bani gat'a prim scrisori francate, adresate către espeditura. Pretiul prennumeratiunei pentru Sibiu este pre anu 7 fl. v. a., iar pre o jumetate de anu 3 fl. 50 cr.

Nr. 92.

ANULU XXV.

Sibiu 20 Novembre (2 Dec.) 1877.

Pentru celelalte părți ale Transilvaniei și pentru provinciile din Monarhia pre unu anu 8 fl. iéra pre o jumetate de anu 4 fl. v. a. Pentru strainetate pre anu 12 fl., pre o jumetate de anu 6 fl. v. a. Inseratele se plătesc pentru antă'a óra cu 7 cr. sirulu, pentru a döu'a óra cu 5 1/2 cr. si pentru a trei'a repetire cu 3 1/2 cr. v. a.

Resbelulu.

Sibiu, 19 Noemvrie
1 Decembrie

Plevn'a si astadi inca resista puterei russesci gigantice. Osman-Pasi'a se tiene că unu adeveratu erou, si precum se vede nici acum „n'a facutu elu inca tóte cei ordona datorintă si onórea.“ Parlamentările de capitulatiune, ce le suleva-se elu in dilele de curendu trecute in quartirul generalu russescu paru a fi fostu numai simulate si la nici unu casu sincere.

In As'ia odichnescu de astadata armele pâna ce óstea russescă se va vedea inaintea forteretiei Erzerum, pentru a terminá cu desevârsire resbelulu in Armeni'a.

In celealte părți ale câmpului de resbelu, afara de lupte neinsemnante de recunoscere, nu s'a intemplatu nemicu importantu.

„Monit. of.“ alu României publica urmatorele:

Vineri, 28 Octobre, M. S. Domnitorulu a mersu de diminétia si a visitat pe d. colonelu Zukoff, siefu alu escortei Majestătiei Sele imperatului, care in urm'a ranilor ce a primitu la batalia dela Gorny-Dubnik, se afla bolnavu in Poradim. Inaltimea Sea s'a intretienutu cătu'-va timpu cu d. colonelu Zukoff, informându-se asupr'a impregurărilor, in cari a fostu ranit, si felicitându-lu pentru bravur'a sea, a binevoitu a-i conferi medali'a de auru pentru „Virtutea militara“. De aci Inaltimea Sea s'a intorsu la quartierul Seu, unde a primitu pe d. colonelu Fâlcioianu, numitul siefu de statu-majoru generalu alu armatei de operatiune româna. Mari'a Sea a intrunitu la dejunu pe locotenentulu generalu principe Emil Wittgenstein, adjutantru alu Majestătiei Sele imperatoriului, si pe colonelulu Wellesley, atasatu militaru alu ambasadei britanice la St.-Petersburg.

In liniile române nu s'a petrecutu nemicu importantu in acea di. La avant-posturile nóstre s'a presentat vre-o 70 de bulgari, fugindu din Plevn'a din caus'a lipsei de hrana.

Pe la órele 7 sér'a, locotenentulu generalu Skobeleff a ocupat cu asaltu transiurile inaintate ale turcilor din fatia positiunilor sele pe muntele Verde, in vecinete de Brostovetiu.

La 11 óre sér'a, inamicul, care fusese gonitul de pe prim'a cresta a acelui mame lonu, a incercat sa o ia inapoi, dar' a fostu respinsu de salvele posturilor inaintate russesci, si generalulul Skobeleff s'a intarit in positiunile cucerite.

La 5 de diminétia, turcii au facutu o nouă incercare de asaltu, dar' au fostu ierăsi respinsi cu mari perderi aparente.

Sâmbata, 29 Octobre, a urmatu tóta diu'a o viua bombardare, din positiunile nóstre si din positiunile russesci, in contr'a forturilor si redutelor inamice si asupr'a orasului Plevn'a. Pe la órele 2 din nótpe, turcii au facutu, in numeru mai mare, unu nou atacu asupr'a positiunilor ocupate in diu'a precedenta de generalulu Skobeleff pe muntele Verde. Lupt'a a fostu fórte viau, insa s'a terminat cu respingerea completa a inamicului, care, in acésta nouă si zadarnica incercare, a suferit perderi mari si simtietore.

Duminica, 30 Octobre, M. Sea Domnitorulu a mersu la órele 10 si unu sfertu, la Bogot la quartierulu A. S. I. Marelu Duce Nicolae, unde ambii comandanți, s'a

intempinat cu cea mai mare cordialitate si au luat dejunul impreuna. Dupa dejunu, Marele Duce si Domnitorulu s'a indreptat spre un'a din bateriile de asediu inaintate care tragea salve de baterii asupr'a orasului Plevn'a. Altet'a Sea imperiala si Inaltimia Sea se oprira aici aprópe o óra, observându efectul puternicilor projectile, si dupa acésta Domnitorulu se intóse, pe la órele 5 si jumetate, la Poradim, unde prându Majestatea Sea imperatoriulu.

Pe la órele 6 sér'a, se audira impuscaturi pe arip'a stânga a trupelor române spre positiunile ocupate de corpulu alu IX-lea alu armatei imperiale. Bateriile române deschisera imediatu unu focu viu asupr'a Bucovei si bateriilor turcesci, spre a sustiné focul artilleriei ruse, dar' impuscaturile audite fiindu unu simplu schimbu intre avant-posturi de ambele părți, tunurile incetara preste putien actiunea loru, si totulu re-intra in linisce.

La mijlocul noptiei, la óra unu, s'a mai trasu o salva generala de artillerie, spre a alarmá si ostenu pe inamicu.

Luni, 31 Octubre, M. S. Domnitorulu a pornit u dela marele Seu quartier la órele 10 si jumetate si a mersu la Verbita, unde a fostu primitu de d. generalu Cernatu, comandantul armatei active române, si de in-tregul statu-majoru generalu. De aci Inaltimea Sea a mersu calare, insotit u de d-nii generalu Cernatu, Radovici, inspectoru generalu alu cavalerie, si Manu, siefu alu artilleriei armatei, si de oficerii statului-majoru generalu, si a inspectat positiunile armatei nóstre spre drépt'a.

Zon'a ocupata de trupele române formeza o linie intinsa si neintrerupta care incepe dela Grivita si urmeaza fără soluție de continuitate preste Vid, pâna la Dolny-Etropolu. Arip'a stânga, sprijinindu-se pe trupele imperiale ale corpului alu IX-lea (Krûdner), este formata de divisiunea 2-a sub comand'a colonelului Cerchez, care ocupa totu de odata transiurile si paralelele nóstre in fatia intaririlor inamice. Apoi imediatu lângă divisiunea 2-a incepu bivuacurile divisiunii a 4-a comandata de colonelulu George Angelescu, cari se intindu inaintea Verbitiei si in fatia positiunilor inamice dela Bucov'a, avendu asemenea trupele sele detasiate pentru ocuparea retrasiamentelor si a lucrârilor nóstre de intariri. Prelungirea acestei linii o formeaza brigad'a Sachelarie, care ocupa redutele sagetele si lunetele nóstre in fatia Opanezului, avându si trupe in rezerva spre a se aruncá pe punctele cari aru fi atacate. Apoi vine brigad'a de cavalerie Rosnovanu, care mantine legatur'a intre trupele române de pe malul dreptu si stângu alu Vidului si se tiene in contactu cu divisiunea 4-a preste Vid, sub comand'a generalului Racovita, compusa din brigad'a Cantilli, brigad'a Boranescu, brigad'a de calarasi Formac si cari trupe, la rândul loru, se léga de divisiunea imperiala de grenadieri a generalului Danilov.

De aci apoi incepu trupele imperiale cari continua cerculu impregurulu Plevnei, garda, infanterie si cavalerie, trupele generalului Skobeleff si Zotow, si se imprena cu corpulu alu IX lea (Krûdner) care este pe arip'a stânga a nóstra.

Tóte acestea trupe române, cari suntu dispuse impreuna unele lângă altele pe o linie neintrerupta, suntu sub comand'a directa a comandantului armatei române, generalulu Cernatu, si sub inalt'a comanda si directiune a comandatului-siefu alu intregei armate rusu-române inaintea Plevnei, M. S. Domnitorulu. Divisiunea dela aripi, a 2-a

si a 4-a au a se intielege asupr'a miscările imediate, si in casu de atacuri, cu comandanții trupelor vecine ruse.

Continuarea dara a acestei linii spre drépt'a fu inspectata in acea di de M. S. Domnitorulu, care mersu pe linia avant-posturilor nóstre, la 500 metri distantia de acèle ale inamicului, in positiunile ocupate de brigad'a Sachelarie pe linia paralela cu intaririle turcesci dela Opanez, pâna spre satulu Susurlu. Inaltimea Sea, intempinat si insotit u de colonelulu Sachelari si Rosnovanu, trecu pe dinaintea vedetelor nóstre de calarasi si se indreptă spre sagetele din fatia Opanezului. In prim'a sageta, Mari'a Sea descalică si, dupa ce observă positiunile turcesci, dede ordinu artilleriei cu care era arinata saget'a a deschide focul in contr'a unei trupe de cavalerie si asupr'a mai multor cirezi de vite ale inamicului cari eseră in valea dominata si protegiata de intaririle séle spre a se folosi de furagiul ce pleteau culege. Obusele nóstre isbira fórte precisu asupr'a obiectului asupr'a caru'a fura indreptate, si atâtu cavaleria cătu si turmele turcesci cautara repede unu refugiu in dosulu intaririlor inamice. Inaltimea Sea mersu la a döu'a sageta si ordonă asemenea a se incepe bombardarea in presența Sea a forturilor turcesci de pe creast'a din fatia a Opanezului.

Projectilele nóstre isbira si isbuinira dreptu deasupr'a si inlauntrulu redutelor inamice, silindu pe acei ce se vedeau pe parapete a se ascunde grabnicu in interiorul loru; insa turcii nu respunsera la loviturile nóstre, ceea ce probă séu ca 'sai retrasi artilleria de acolo séu ca din caus'a lipsei 'si menagaza munitiunile ce le-au remas. Inamicul n'a respunsu in acea di artilleriei nóstre de cătu dela Bucov'a unde o nouă baterie a nóstra, construita lângă luneta „Craiov'a“, a deschis in acea di pentru prim'a óra focul asupr'a guardelor mari turcesci din pôlele dealului Bucov'a in fortul inamicu de acolo si intr'unu lagaru turcescu, situat u intrarea Plevnei.

Efectul acestei baterii a fostu atâtul de simtitoru pentru turci, in cătu s'a produsu miscări in tóte părțile unde loveau obusele nóstre si bateriile inamice dela Bucov'a au deschis focul, tragendu vr'o 14 lovitură cari nu au causatu insa nici o perdere.

M. S. Domnitorulu s'a intorsu prin bivuaculu brigadei Sachelarie, unde a inspectat cătu'va companii si recruti noi veniti din batalionulu 4 de venatori, din regimentul 1 de linie si din regimentul 2 de dorobanti, cari au primitu pe Inaltimea Sea cu urari entusiaste. I. S. Domnitorulu a vediutu cojocile distribuite trupelor, si apoi s'a intorsu insotit u suita la Verbita; de unde, dupa ce a mai datu óre cari instructiuni d-lui generalu Cernatu, s'a intorsu la marele seu quartier, in Poradim, la 7 óre sér'a.

Pe la órele 8 sér'a in acea di, generalulu Racovita a impinsu inainte avant-posturile nóstre de cavalerie si a ocupat cu batalionulu 2 de venatori inaltimile deasupr'a satului Susurlu, construindu chiaru in acea nótpe cu o companie de geniu o luneta si transie pentru infanterie. Acesta positiu inaintata s'a ocupat de noi schimbându focuri cu avant-posturile inamice si cu o perdere de 2 ómeni, insa prin posesiunea ei se restrânge in acea parte si mai multu cerculu care impresora pe inamicu si 'si se ia din posesiune o vale, in care inamicul mai putea profitá. Acésta miscare a permisu asemenea brigadei Sachelarie a in-

intá avant-posturile sele la 1500 metri, facându sa retrogradeze avantu-posturile turcesci.

Pe la órele 9 si jumetate nótpea, artilleria nóstra, pe tóta linia de impresurare, a trașu ierăsi salve asupr'a intaririlor inamice spre a-lu inchietá si a-i causá stricaciuni.

Marti, 1 Noemvrie, M. S. Domnitorulu a plecat u dela marele quartier generalu si a mersu la Tucenit'a spre a vedea pe E. S. generalulu de geniu de Totleben, care nu se restabilise inca de indispozitie de care suferea de căte-va dile. Inaltimea Sea a conferit u adjutoriulu armatei de Occident asupr'a diferitelor cestiuni privitoare la inconjurarea Plevnei, si asupr'a punctelor ce trebuiau hotărîte a se ocupá de divisiunea a 2-a imperiala de genadieri de curendu sosita la armata impregiurulu Plevnei. Domnitorulu s'a intorsu spre séra la Poradim.

In acea di artilleria nóstra pe tóta linia a suspendat u la óra 1 bombardarea positiunilor inamice, adastandu-se parlamentarulu tramsu in ajun la Osman-pasia spre a 'i face cunoscutu situatiunea, in care se afla, impregiurat de tóte partile, si a lu angajá in numele umanitatii a nu prelungi mai multu o zadarnica resistentia si versare de sângue.

Si in acésta di s'a presentat la avant-posturile nóstre mai multi bulgari din populatiunea din Plevn'a, fugindu din caus'a lipsei de hrana si a urgenciei Turcilor, cari au renoit u retelelor loru tratâri asupr'a locuitilor crestini.

In nótpea de 1 spre 2 Noemvrie, A. S. I. Marele Duce a transmisu M. S. Domnitorului responsulu care sosise dela Osman-pasia. Comandantul armatei turcesci respunse ca recunoscere pe deplin motivele de umanitate cari dictasera demersurile facute pe langa densulu, insa nu crede a fi sleit u inca tóte mijlocele ce dator'a 'i impune in situatiunea in care se afla.

In aceasta di de 2 Noemvrie, sosi la marele quartier generalu d. ministru presedinte, care confiri mai multu timpu pe Inaltimea Sea. Domnitorulu primi in aceea di pe contele Salahup, istorograful Maje-statii Sale Imperatului, si pe d. colonelul Wellesley, atasatu militaru pe lângă ambasada britanica din St.-Petersburg.

Sau predat u rasasi in acea di avant-posturile romane cătu'va soldati desertori turci (nizami din armata regulata), din cari unul era siefu de postu, dandu in interrogatorie ce li s'a luat mai multe detalii, din cari reiese maialesu lips'a de hrana in armata turcesca din Plevn'a, causa care 'i-a silitu a desertá.

Bombardarea a continuat pe tóta linia. Regimentulu alu 5-lea de dorobanti, mergendu că sa inlocuiasca batalionulu 1-iu de venatori in positia ce ocupa in avant-posturi, a avut u unu omu ucis.

Joi, 3 Noemvrie, timpulu a fostu umedu si incarcat u de ceatia. I. S. Domnitorulu a pornit u calare spre positiunile corpului alu 9-lea alu armatei imperiale si la ambulantie, intorcendu-se pe la órele 7 sér'a.

Generalulu Scobeleff a avut nótpea o nouă lupta pe muntele Verde, in care a avut u succesulu, silindu pe inamicu a se retrage cu mari perderi.

Vineri, 4 Noemvrie, Maria Sea a plecat u de diminétia dela marele Seu quartier generalu si a mersu la Bogotu, uude a luat dejunulu cu A. S. I. Marele Duce Nicolae. Apoi au mersu impreuna la bateria de aseidu care domina orasulu Plevna, unde au

observatu efectulu bombardamentului nostru. Pe la órele 2 dupa amédi a sositu Maiestatea Sea Imperatulu si a asistatu la salvele ce trageau din tóte bateriile nóstre asupr'a inamicului. Majestatea Sea si Marele Duce s'au retrasi dupa cát-va timpu, iar I. S. Domnitorulu cu generalulu de Totleben, ajutorulu comandantului armatei de Occidentu, si cu generalulu principe de Imeritia, siefulu de statmajor generalu, au mai remasut cát-va timpu in conferintia. Maria Sea s'a intorsu pe la órele 7 séra la Poradim, si a prandit la Majestatea Sea Imperatorulu. D. ministrus presedinte Bratianu a fostu invitatu la acestu prandiu.

Sambata, 5 Noemvrie, M. S. Domnitorulu a primitu de diminétia visit'a A. S. R. principelui Arnulfu de Bavaria si apoi a conferit u D. ministrus presedinte care s'a intorsu la Turnu-Magurele. Inaltimdea Sea a mersu de a visitatu cuptórele de campanie ale corpului alu IV-lea si alu IX-lea si a luatu dejunulu cu E. S. generalulu adjutantu Reutern, plenipotentu militaru rusu la Berlinu, si cu d. colonelulu baronu Bechtolsheim, plenipotentu austriacu la St.-Petersburg. Dupa dejunu Domnitorulu a lucratu cu locotenentulu generalu principe de Imeritia, siefu de statu majoru generalu alu armatei din pregiurulu Plevnei.

Pe liniile nóstre a continuatu, că in cele-lalte dile, bombardarea orasului Plevn'a si a intaririlor inamice, la cari Turcii respundu forte raru. Avant-posturile nóstre suntu in contactu cu avant-posturile inamice si schimba desu focii unele cu altele. Iu acestu schimbu divisi'a a 4-a avutu astădi unu soldatu ranitu.

Desertorii continua a se strecurá in mici grupe, aretându totu lips'a de hrana că motivu alu fugei loru. Cându fugu cu arme, ei suntu primiti si desarmati.

Duminica 6 Noemvrie, Majestatea Sea Imperatorulu si M. S. Domnitorulu, cu suitele, au asistatu la sănt'a liturgie in biseric'a din Poradim. Maria Sea, a luatu apoi dejunulu cu Majestatea Sea. Dupa dejunu Maria Sea a iesit calare, si dupa ce pornise, a sositu unu adjutantu alu Imperatului, trimisul de Majestatea Sea, spre a comunicá Domnitorului scirea ce primise din Asi'a, despre luarea cu asaltu a cetății Karsului. Inaltimdea Sea s'a intorsu intata si a mersu de a felicitatu pe Augustulu Monarchu pentru acestu nou si stralucit succu alu armelor Sale.

Domnitorulu a primitu in aceea di pe colonelulu Cerkez, comandantulu divisiunei a 2-a romana, care a spusu Mariei Sale diferte afaceri de serviciu.

Luni, 7 Noemvrie, Majestatea Sea Imperatorulu, A. S. I. Marele Duce Nicolae si M. S. Domnitorulu, cu suitele, au asistatu la Te-Deum, care s'a celebratua inaintea trupelor, la bater'a de asediul care domina Plevn'a, pentru victoria dela Karsu. Tóte trupele armatei dimprejurulu Plevnei erau sub arme. La locul unde se afla Majestatea Sea Imperatorulu, Marele Duce Nicolae, Domnitorulu si tóte suitele, trupele din divisiunea 2-a imperiala, cari se aflau pe acea pozitie, erau formate in careu. Dupa serviciul divinu, trupele pe tóta lin'a au aclamatu cu urari entusiaste fericita veste despre stralucit'a victorie in care cetatea Karsului, cu o multime de prisonieri si unu insenmatu materialu de resbelu, a cadiutu in stapanirea armatei A. S. I. Marei Duce Michailu. Salve de tunuri de baterii au fostu trase pe intrég'a linie.

Dupa plecarea Imperatorului si Marei Duce, Domnitorulu a remasut cu E. S. generalulu Totleben si a inspectatu bateriile inaintate dela Radisievo, unde, pe cându trecea calare, unu obus a fostu asverlitu din bater'a turcesca apropiata, si a cadiutu in mijlocul escortei Mariei Sele, fara insa, din norocire, a causá vre-o ranire. Dupa ce Inaltimdea Sea a inspectatu diferitele positiuni ale corpului alu IV-lea, s'a intors'a la marele Seu quartieru.

Marti in 15 Nov. ministrul presedinte I. C. Bratianu a deschisu sesiunea camerilor legislative a Roma-

niei cindu urmatoriulu mesagi domnescu:

D-loru Senatori, D-loru Deputati!

In fatia resbelului ce ne-a fostu facutu Inalt'a Pórtă, d-vóstra, in sesiunea din Aprilie, ati declaratu rupte legamintele nóstre cu imperiulu otomanu, ati rostitu susu si tare ca, de acum inainte, tiéra nostra este de sine statatóre!

Independent'a Romaniei proclamatu de d-vosra, soldatii nostrii au afirmat'o pe câmpurile de batae din Bulgaria.

Domnitoru Senatori, Domnitoru Deputati!

Luptele săngeróse dela Plevn'a facusera din acestu punctu cheia operatiunilor militare dela Dunare, acolo era stramutata si lini'a nostra de aperare! acolo, la locul de pericolu, instinctul de conservare ne impunea datoria că sa alergâmu! si dar', in capulu junei nostra armate amu trencutu Dunarea!

Cum ostirile române si-au facutu datoria pe câmpulu de batae, o scieți'a, o spunu vitejii si puternicu nostri alati, o recunoscu insusi dusmani nostri! Soldatii nostrii n'au desmintit nobilulu sănge ce curge in vinele loru.

Ei, prin vitejia loru, au imbogatit ualele nostra militare, inscriindu pe paginile acestor'a numele luptelor dela Rahov'a si dela Griviti'a alaturea cu numele glorióselor batalii dela Rahov'a si dela Calugaren!

Domnitoru Senatori, Domnitoru Deputati!

Noi amu avutu multe si scumpe perderi. Eroii, cari cu săngele loru au datu botezulu drapelului române, cari cu viati'a loru au asiguratu viația Romaniei, lasa unu nume neuitat in inimile nostra, unu nume scrisu cu litere nesterse in istoria renascerei nostra nationale!

Este de datoria corporilor le-giutore de a se ocupá cu facerea unei anume legi, care sa asigureze sórt'a vedovelor si a orfanilor acelora cari s'au luptat si au murit pentru tiéra loru!

Suntu siguru ca d-vóstra veti pune onórea d-vóstra, veti pune inim'a d-vóstra pentru a votá fără întârdiere o lege démnă de d-vóstra, démnă de acei ce an cadiutu vitejesce!

Domnitoru Senatori, Domnitoru Deputati!

Lupta cu armele otomane nu este inca precumata. Succesele treceute reclama succesele viitoré. Acést'a insusi ne arata ca Domnu, oficeri si soldati trebuie sa stâmu inca pe câmpulu de onore. Numai acesta impreiora datorie M'a impeditat de a implini o alta datorie scumpa pentru mine, aceea de a me afla in mijlocul d-vóstra, aceea de a ve adresá din viu graiu salutarea de buna venire, la inceputulu activitatii d-vóstre legislative.

Plevn'a cadiuta, sa sperámu cu totii ca din ruinele ei va resari multu iubit'a pace; sa avemu credint'a ca totu din aceste săngeróse ruini se va realtiá si independint'a României recunoscuta de intrég'a Europa!

Dá, domnitoru, multiamita patrioticilor d-vóstre voturi, multiamita vitejiei soldatilor nostri, si a săngelui versatul pentru o nobila causa amu ferm'a convictiune, si o aveti si d-vóstra, ca marile puteri garante suntu asta-di deplinu incredintate ca Roman'a are vitalitate, ca natuinea nostra are nu numai conscientia misiunei sele la Dunarea de josu, dura si perseverantia pentru a o implini, si barbatia pentru a o apera cu arm'a in mâna.

Timpulu tutelei straine, timpulu vasalitatiei a trecutu dara, si Romania este si va sci a fi o tiéra libera, o tiéra de sine statatóre!

Domnitoru Senatori, Domnitoru Deputati!

Pâna la intorcerea Mea in tiéra in mijlocul d-vóstra, ministrii mei voru supune matureloru si patrioticeloru d-vóstra chibzuiru deosebite proiecte de legi cerute de trebuintele tierei in generalu, de trebuintele armatei in specialu.

Suntu patrunsu de ferm'a credinta ca, in mijlocul graveloru si solemnelor imprejurarii in cari ne aflâmu d-vóstra veti sci a ve tienea la inaltimdea misiunei ce va incredintatu natuinea, veti sci a ve areta ceea-ce pururea, in momentele mari ale istoriei nostra, au fostu parintii d-vóstra, veti fi români, strânsu uniti intr'unu singuru gându, intr'o singura vointia: bindele, independint'a, si marirea iubitei nostra patrii.

Si dara, de pe câmpulu de lupta, ve trimitu Dómm'a-Mea salutare si urare: Dumnedieu sa bine-cuvinteze patrioticile si luminatele d-vóstra lucherari legislative! CAROLU.

Presedintele cons. de ministri, ministrul de interne si ad-interim la resbelu: I. C. Bratianu. — Ministrul de est: M. Kogalnicénu. — Ministrul cultelor si instructiunii publice: G. Chitiu. — Ministrul finanelor: I. Câmpineanu. — Ministrul justitiei: E. Statescu. — Ministrul agriculturii comerciului si lucherarilor publice: P. S. Aurelianu.

(Corespondint'a particulara a "Telegrafului".)

Poradim, 9 Novembre 1877.

De asta data subiectulu corespondentiei mele are unu interesu realu. V'am vorbitu in ultim'a corespondintia de óre-care miscări de trupe dincéce si dincolo de Dunare, fără a ve putea dă alte detalii. Acele trupe erau corpulu dintre Vidu si Isker sub comand'a colonelului Slanicénu si acelea trase din Cafalat sub comand'a generalului Lupu. Scopulu loru era de a atacă si luă Rahov'a. Inca dela 7 curentu incepù bombardarea acestei fortaretie din ambele părți, adeca de preste Dunare si de cătra trupele colonelului Slanicénu. Ataculu a fostu atât de viu, incătu garnisón'a turca vediendu ca nu mai pote tiené, cu tóte intaririle facute, si ca asaltulu condus de trupe atât de cetezătoare va fi o completa învingere, profită asta nótpe pe la 3 óre de o negura désa spre a iesi si a fugi spre Lom-Palanka. Trupele nostra, a căroru reputatiune de vigilientia este stabilita, prinsera de veste si, pe cându divisiunea de sub comand'a Lupu trecu Dunarea dela Bechetu pe vase spre a luă possesie si a arboră standardulu românescu pe zidurile cetăției turcelor, trupele de sub comand'a colonelului Slanicénu, de si nótpea si pe unu timpu ploiosu, se aruncara in urmarirea inamicului.

Amaruntele acestui faptu ne lipsesc deocam-data de óre-ce detaliurile de mai susu le tienemu din prim'a telegrama data in momentulu cându lupta inca se urmă si cându bubuitulu tunurilor române resună inca in vâile Dunarei departându-se din ce in ce in gón'a sugarilor turci. Raporturi speciale nu voru întârdia insa a ne face cunoșcutu munitiunile si trofeele luate, provisiorile gasite asupr'a inamicului, precum si perderile suferite in ambele părți impreuna cu numerulu prisonierilor. Tieneamu insa a ve dă cătu mai curendu acesta veselitóre nuvela; veselitóre pentru toti aceia ce simtu o inima românescă batendu in piepturile loru, caci aci este triumful, pâna ieri alu batjoritului Romaniei, victoria tieri intregi in fatia lumii civilisate contra apesarorii lui jugu alu islamului, incununarea cu vitejie a celor ce lupta pentru independint'a tieri loru si isbutirea sănsei cause a liberărei poporilor crestine.

In sér'a de 7 curentu, se audí pe partea flancului stângu o viua impuscatura si fia-

care se intrebă deca nu este óre o nouă cercare a trupelor lui Osman spre a recapata perdu'ta positie de pre Muntele-Verde, cu tóte ca desele esiecuri trebuie sa-lu convinga de zadarnic'a sea sfortare. Era insa o gluma a vestitului erou numit chiaru de turci generalulu Albu, din cauza mantalei ce pôrta. Generalulu Scobeleff, spre a vesti lui Osman luarea Carsului, intrebuita in geniosulu mijlocu de a face unu transparent mare de pândia pe care era scrisu turcesc "Carsulu este luat". Acestu transparent splendifidu iluminat se ridică pe unu lemnu inaintea celui mai apropiat transi de ora-siul Plevn'a. Musicile si uralele trupelor ce serbatoreau acelu faptu militaru destepă curiositatea trupelor turcesci care pe data ce diarira transparentulu si cele scris pe densul incepura cu inversiunare unu focu viu asupr'a nefericitului transparentu, care nu avea alta missiune decât a-i eclea asupr'a noutătilor ce neaperatu le lipsesc cu desversire in acea temnită nepetrunsa ce se numesce Plevn'a.

A dôu'a corespondintia.

Poradim, 12 Novembre 1877.

Eata detaliurile ce amu pututu culege in privint'a luări Rahovei de cătra trupele române:

Garnisón'a cetăție Rahov'a era compusa din 6 tabore cu artillerie si fortificata. La 7 curentu, de diminétia, corpulu pusu sub ordinile colonelului Slanicéanu compus din regim. 10 de dorobanti, 1 batalionu din regim. 1 de dorobanti, 1 batalionu din regim. 4 de dorobanti, 1 batalionu din regim. 15 de dorobanti, o companie din regim. 6 de dorobanti si trei baterii de artillerie, incepù ataculu prin o viua bombardare la care turci respundeau cu inversiunare, dupa care in cursulu dilei se cercă ataculu intaririlor, inse fără succesu din cauza micului efectivu alu trupelor de asaltu, de óre-ce ne aducem aminte ca singurulu regimentu completu ce avea era alu 10 de dorobanti, totu acel'a care a fostu in luptele dela Griviț'a, unde a avut atâtea perderi. Trupele dar' trebuira a se retrage spre Liscovec spre a se reformă si a reincepe lupta a dôu'a di eu mai multa vigore, caci fia-care decisese caderea Rahovei si este de notorietate publica ca trupele nostra, de si noi in lupte, de si incepundu resbelulu prin partea lui cea mai dificila, asediarea si asalturile de fortificatiuni, totusi poseda admirabilu aventu alu armelor imbrănite sub focul inamicu si nepasarea cu care infrunta mórtea.

La Bechetu, generalulu Lupu era situ cu o baterie de artillerie si unu batalionu de 500 ómeni din regim. 1 de dorobanti; aceste trupe in diu'a de 7 nu putuse face altu decât a ajutá prin artillerie ataculu colonei Slanicéanu.

Turci, simtiendu ca nu voru putea rezistă unu nou asaltu, profitându de negur'a ce se intinsese iesira preste nótpe in direcțiunea Cibă-Palancei. In acel momentu, mic'a colona a generalului Lupu usându de tóte mijlocele cele mai primitive, luntre, pontón si ori-ce gasea la indemâna pe unu timpu ploiosu, trecu valurile Dunarei si intra fără resistența in Rahov'a. Mirarea acestui faptu ne lipsesc deocam-data de óre-ce detaliurile de mai susu le tienemu din prim'a telegrama data in momentulu cându lupta inca se urmă si cându bubuitulu tunurilor române resună inca in vâile Dunarei departându-se din ce in ce in gón'a sugarilor turci. Raporturi speciale nu voru întârdia insa a ne face cunoșcutu munitiunile si trofeele luate, provisiorile gasite asupr'a inamicului, precum si perderile suferite in ambele părți impreuna cu numerulu prisonierilor. Tieneamu insa a ve dă cătu mai curendu acesta veselitóre nuvela; veselitóre pentru toti aceia ce simtu o inima românescă batendu in piepturile loru, caci aci este triumful, pâna ieri alu batjoritului Romaniei, victoria tieri intregi in fatia lumii civilisate contra apesarorii lui jugu alu islamului, incununarea cu vitejie a celor ce lupta pentru independint'a tieri loru si isbutirea sănsei cause a liberărei poporilor crestine.

A ve descrie ceea-ce se petrecu la podul dupa Ogost aru fi impossibilu; eroismulu a trei companii de voinici tienendu aprópe o di pieptu inversiunelor asalturi ale unei garnisône de preste 2000 ómeni, a căroru singura scapare era acelu poduletiu, este unu faptu de acelea care singuru pote face fal'a armelor. Maiorulu Mateescu cadiuse ranitu in fruntea acelor 3 companii. Capitanulu Merisiescu lu urmă in comanda cu aceiasi bravura. Unu singur punctu era disputat; asupr'a lui se repedeau desperate colonele turcesci, trimisându unu focu omoritoriu si români stau că unu zidu de otelu la postulu ce le comandase onórea.

Descuragliati de invingere, turci profită de timpulu ploiosu si se decidu a trece la dealu prin apa afara din vedere trupelor: inse, neputendu luă cu densii, parasesc vre-o 100 care cu provisiori, arme si munitiuni de resbelu.

In acestu timpu generalulu rus Main-

dorff, ce se află spre Lucovici, audiendu luptă, se repede în ajutoriul regimentului alu 2 de rosiori, unu regimentu de casaci si o bateria calarézia româna si, impreuna cu colón'a Slaniceanu si cavaleria acelei colone compusa din regimenterle 2, 8 si 9 de calarasi, se incepù urmarirea turcilor.

Ne lipsescu inca nouătăile despre incheierea expeditiei si despre perderile inamicului care trebuie sa fie enorme. Din partea nostra avem a deplângere mórtea a doi majori, 1 oficier inferior si 148 soldati, ier' raniti 2 oficeri superiori, 3 oficeri inferiori si 171 din trupa. Nu ve citezui inca nume proprii inainte de a fi formalu cunoscute.

Deosebitu de telegram'a generalului rusu Meindorf, care confirma in modu stralucit bravur'a trupelor române, ieri Mari'a Sea Domnitorulu mergând la Bogot a luat dejunulu impreuna cu Altei'a sea Marele Duce Nicolae; la finele Mesei, Marele Duce ceru sa serve siampan'a si impreuna cu totu statulu majoru rusescu ridică unu toastu de felicitare Domnitorului pentru luarea Răhovei si eroismulu trupelor române atât de desu distinsu pe câmpulu de lupta.

Se dice ca generalulu Haralambie va luá comand'a corpului de observare dela Calafatu.

Revist'a politica

Două momente politice preocupa astadi opinionea publica: mesagiul domnescu, cu care s'a deschisu camerele legislative in *Bucuresci si intrarea Serbiei in actiune*. Diuaristic'a vienesa si budapestana, care ne este mai la indemâna, s'a pronunciatu asupr'a acestor două momente, cu putine exceptiuni intr'unu modu nefavorabilu.

Mesagiul domnescu i se pare diuaristicai ca-si inaltia glasulu prépare si s'aru vedé a fi destinat a introduce o nouă era politica in *Moldo-Valachia*. Recunoscere, ca trupele române dela plecarea loru au facutu mai multu si mai bine decum asteptă lumea dela densele. Ele au tienutu peptu tuturor atacurilor, unde au fostu ingagiate, si au dovedit u suntu in stare a intunecă cu procederea loru cea cu planu si armate betrâne. Inse cu tóte aceste inca nu este dovedit, ca români suntu unu poporu de ostensi vitezi si o natiune, care-si pote apară cu succesu independentia sea. De aceea deduce aceea'si diuaristica, indigandu la impregiurarea ca români au fostu constrinsi de rusi a intrá in resbelu, ca afirmatiunea mesagiului, ca români suntu in stare a-si aperă independentia, este problematica.

Necasulu pressei vieneze se pare a se fi inaspriu din cau'a unei traduceri neesacte a mesagiului, respunktuit de „Polit. Corespondenz“. Acésta traduce pasagiul privitoriu la cadera Plevnei amplificându-lu cu cunvente, cari in mesagiul nu se afla. „Plevn'a cadiuta in mânila noastre“, pe cându in mesagiul se dice simplu: „Plevn'a cadiuta“, fără a determina mai de aproape in ale cui mâni.

România nu cugeta mai multu despre sine decât este. Acésta o dovedescu si alte acte ale ei, pentru ca România apelăza la areopagul Europei si dela acesta 'si astăpta sanctiunarea si garantarea independentiei.

Intrarea Serbiei in actiune nu e bine vediuta. „Fremdenblatt“ e de parere ca o Serbia mare si independenta aru fi identica cu unu Piemont sud-slavic, care aru fi contrariu intereselor Austro-Ungariei. „P. Ll.“ dice ca Serbi'a pote intrá in resbelu pe socotela ei, la facerea pâcei inse, alti factori voru fi, cari au sa lucre si acesti factori voru avé mai multa putere, decât vointia suverana a poporului serbescu care s'a declarat independente.

Inca in numerul trecutu amu facutu alusiune la starea cea nehotărta a Serbiei: sa intre séu sa nu intre in actiune. „Presse“ din Viena

vine si arata motivulu din care s'a hotarit Serbi'a pentru actiune, asiá dicendu preste nöpte. Comandanii de corperi dela Javoru, Morav'a si Timocu inscintieza unanimu ca Hafis pasi'a precum si Mehemed-Ali, neavandu de unde se adune armata regulata, aduna militia iregulara si cu deosebire basi-bozuci, cari au fugit din armat'a lui Reuf-pasias dela Sipca si dela Ișmedu si Mazar-pasi'a din Bosni'a, cu gându, ca intrandu in currendu in Serbi'a, unde suntu ómeni mai cu stare, voru avé de unde sa pradeze. Pasii nu se potu curatí de ómenii acestia, celu putinu dicu ca nu se potu curatí de ei. Locuitorii dela marginile Serbiei neatinsse de resbelu, cari pâna aci erau contrari resbelului, ceru cu staruintia soldati si arme. Resbelulu este inevitabilu. Alte sciri anuncia si introducerea resbelului. La Brataniti'a a avut locu o ciocnitura sangerosa intre turcii iregulari si militiile serbesci.

Dupa cum se scrie din Berlinu „din isvoru siguru“ *imperatulu Wilhelm* a gratulatu *principelui Carolu* pentru tienut'a cea brava a armatei creata de elu insusi, esprimandu totodata speranti'a ca viitorulu Romaniei este asiediatu pe baze solide.

Corespondintie.

Sibiu, 18 Novembre.

(Suprematia nobililor (nemesilor) din trecutu este óre identica cu institutiunea verilistilor actuali, — inconstitutiunea magiară? !)

Că sa corespundem in modu plausibilu acestei indicări, aru trebuí sa aruncâmu o privire la trecutulu iobagiei poporului — pâna la evenimentele memorabili dela 1848/49; sa frundierim paginile istoriei mai recinte, sa facem pe scrutatoriu trecutului si punendu-lu in comparatiune cu actualitatea, sa tragem consecintia logica pentru deosebirea unei de ceea-lalta; Asiá aru trebui negresitus sa facem; inse atunci colonele unui organu de diurnalistica de felu nu aru fi de ajunsu si nici aru corespunde scopului de a chiarificá situatiunea, a lumină si orientá pre ceia ce simtiescu cumplitu fructele constitutiunei nóstre din patria.

Numai unu istoriografu aru poté face acésta prin o carte grósa; dar' noi canta sa ne marginim la intrebarea indicata mai susu, respondindu: ca dă asiá este, „precum au fostu de nedrepte, neumane si apesatōrie privilegiile nobililor pâna la 1848/49 pentru iobagi, — intocmai asiá de nedrepte si restringatorie suntu pentru poporu, avantajile virilistilor de astadi intru exerciarea drepturilor constitutionali.“ Mai nainte de 1848/49, nobili dispuneau in congregatiunile comitatense; ier' poporulu fiindu sub iobagi'a loru erá silitu a se supune orbisiu si a suportá sarcini grele in folosulu statuilor nobili, nefindu-i iertatu nici a grai macaru unu singuru cuventu.

Dar' cum suntemu astadi — dupa 30 de ani? S'au stersu si nimicita privilegiile nobililor si prin constitutionalismu, poporele dela 1860 incóci se bucurau de libertate si egala-indreptare; inse acésta in praca se pare necoresponditorie intereselor clasei aristocratice si intentiunei de susu de a magiarisá pretutindene cu orice pretiu. Pâna la anulu dualismului 1867: majoritatea representantilor in comitate erá din poporu dupa numerulu alegatorilor indreptatiti; prin urmare, poporulu si dispunea de destinele comitatului; pre cându aristocratia, burgesi'a bogata nu avea dreptu dupa avere, ci numai dupa individualitate si posesiune. Astadi cu legea municipală dela 1874 dreptulu individualitătie dispare

naintea censului virilistiloru, cari pe di ce merge se sporescu totu mai multu.

Si cine suntu virilistii nobili nostri de astadi? Totu feliulu de venituri cari, — buna óra cum suntu jidani — se inbuiba de avere din spinarea si sudorea sermanului poporu, si conformu fasiunărei de dare (censu) devinu indreptatiti a dispune cu votulu loru in municipie despre si asupr'a afacerilor publice si intereselelor comune! Celea mai eclatante exemple si dovedi ne suntu „resultate ale legilor de reprezentanti ai municipiilor“ ce efectuiesc chiaru acum'a in pârtile celea mai impopulare si curat române, cum suntu in Ungari'a comitatele Aradu, Temisiu, Carasiu si cele din Transilvania mai pretoindene, unde pâna acum representantii municipiilor erau numai ai poporului; ier' astadi escela virilistii ei indreptatiti dupa censu si dau contingente prevalente in asiá de mare disproportiune cătu intr'unu comitat cu locuitori de 200—300 mii curat români, numerulu representantilor de virilisti, mai totu din elemente straine si cea mai mare parte dintre fostii nobili (nemesek) séu posessori (birtokosok) apoi jidani cei avuti este 2/3 ier' celu din poporu abiá 1/3; ba in unele comitate chiaru de batjocura abia vede omulu vre-o doi trei insi.

Cine dar' mai pote trage la in-doiela ca astadi — nu suntemu redusiierasi la suprematia materialismului, care pentru ca se imbuiéza de averi din sudorile poporului, are privilegiul a dispune de poporu! Ei dar' bine dice némtiulua „Geld regiert die Welt“, Banulu cárnuiese lumea!

C.....s.

Ocn'a-Sibiului, 29/17 Nov.

Adi s'a tienutu adunarea treilunaria a representantiei opidane. Raportulu substitutului magistrului, din care intre altele am inticlesu, ca securitatea publica, a persoanei si a averei in timpul din urma nu s'a primeduitu pe terenulu acelui opidu, ca starea sanitara este normala, éra cea economică in ordine, — dupa nesce deslusiri verbali provocate din partea vir. Carolu Timár, bărbátu de simtiu constitutionale, si date din partea predișului, — la propunerea fiscalului s'a luat spre scientia.

Notificarea vicecomitelui, ca i. r. ministeriu alu afacerilor interne prin emisulu din 18 Sept. 1877 Nr. 36477 a incuviintiatu, că pentru acoperirea speselor, ce se facu pentru zidirea unui ospiciu comitatense in Aiudu, — sa se arunce pe an. 1877 si 1878 pe contribuentii comitatului pentru făcare florinu de dare directa o contribuire de 2 cr. v. a., — se aviséza spre executare la magistratu.

Intrebarea vicecomitelui din 12 Nov. a. c. Nr. 8010, ca óre opidulu Ocn'a nu cum-va aru dorí si pâna atunci, pâna cându caus'a instalării unei r. judecatorii cercuale aci s'aru deslegá pe calea sea, a se desface in privintia judiciale de către tribunulu din Sibiu si a se incorpora in teritoriul tribunalului din Alb'a-Juli'a — a datu ansa la o desbatere indelungata, din carea s'a limpediu parerea si convictiunea generala, ca apartienerea opidului Ocn'a de comitatulu Alb'a si respective de teritoriulu r. tribunalu din Alb'a-Juli'a numai atunci aru fi justificata in cătiva si folositore, cându in opidulu Ocn'a, care din vechime si-a avut jurisdictionea sea independenta, — s'aru institu o judecatoria singulara cu jurisdictiune mai largă atât personala cătu si reala, — altcum apartienerea la comit. Alb'a aru fi numai spre stricatiunea intereselor poporatiunei, si atunci mai bine va fi, că Ocn'a sa se incorporeze la comitatulu Sibiului cu totulu, fiindca este de pretoriulu Sibiului numai 1 mila departatu, pâna cându

aiudulu si Alb'a-Juli'a 7—9 óre cale pe linia ferata. Aceste imprejurări nu se potu destulu cumpamá.

In fine la propunerea preotului r.-cat. Bock, a cărui neobosita collucrare la promovarea binelui comunu si pe terenulu municipal este a se recunoscere, — spriginita si de asemenea binemeritatii preoti Hentesiu, Predoviciu si Popu si acceptata si de vir. Timár si capit. Herepei, — s'a conclusu a se rescrie oficiului vicecomitalie, ca opidulu Ocn'a voiesce a remané totu incorporat la teritoriul r. tribunalu din Sibiu pâna atunci, pâna cându caus'a instituirei unei r. judecatorii singulare nu se va deslegá la locurile competente.

Dupa aceste s'a statoritu preliminariu venitelor si erogatelor pe an. 1878, din care se vede, ca cele din urma se potu acoperi cu cele d'intâi.

Din Bucovin'a, 14/26 Noemvre 1877

S'a implinitu sut'a de ani decându se afla Bucovin'a impreunata cu Austria, si nu este omu pe lume, carele sa pôta dice cu temeiul, ca macaru unu unicu Românu bucovinénu s'aru fi fostu compromis pâna acum fatia de loialitatea civica cătra Austria, cătra tronu si dinastia. Bucovin'a fu numita de imperati si de membrii ai familiei domnitore in acestu imperiu in mai multe ronduri pâna acuma, „Tirolul osticu alu Austria“; si acésta numire nu o audî Bucovin'a dôra acum, in tempii recenti, de cându se inmultira elementele ne-române autochtonie in tiéra; ci pe atuncea inca, pre cându numai Români representau adeverat'a Bucovina, luata de pre lângă Turci'a sub vulturulu austriacu.

Si totusi Români autochtoni ai Bucovinei nu incetara nici cându a se simti si a se tiené de atari de a cei frati ai loru, cu cari avura si au un'a si aceeasi mama istorica si intima — Moldova. — Acésta se sciù si se scie dela regiunile supreme in Austria si pâna la cele mai de josu; si nu jigní pre nime, pentru ca totu insulu scie si aceea, ca „quod natura dedit, furca expellere nequis.“

Afara de acésta circumstare faptica si naturala, mai este sciu, ca nu e familia boerésca in Bucovin'a, care sa n'aibă consangeni si mai de aprope in Moldova si Muntenia, de cătu numai natinali. — Totu asia si radiesimea si in mare parte si pororulu, mai cu séma celu locuitoru in apropierea marginilor Bucovinei spre Moldova.

Relatiunile deci sociale si familiare intre Români din Bucovin'a si intre cei din Moldova in intregu secolul trecutu, in carele se afla Bucovin'a la Austria, fura pâna la formalitatile comune dela frontiera, totu acelea, că si mai nainte de acestu secolu.

Diseramu, ca acestu raportu na-tiunalu si familiaru dintre Români din Bucovin'a si dintre cei din Moldova, nu jigní pre nimene in Austria; pentru ca in privintia politica Români bucovineni erau si suntu — austriaci; si inca cu privire la tronu, dinastia si statu, atari austriaci, in cătu 'si meritara conumele de „tirol ostici ai Austriei.“

Ai acestor si atarorū Români bucovineni suntu fi si acei juni clerici si academicii dela universitatea cernautiana cari, dupa cum aclarati din diversele diuarie germâne, *) se arestara in septembra trecuta si in modulu celu mai neauditu inca de aspru, sub nume, ca ei aru fi perdulioni séu

*) „N. Fr. Presse“ si alte foi din Viena publicara, nu demultu telegram'a din Cernauti, in carea se dicea ca societatea academică „Arboros'a“ s'a desfiintat si vre-o 4—5 membri suntu arestatii, adaugendu ca s'aru fi gasit la densi corespondentie cu capii partidului dela putere din România.

Red.

celu putienu *revoltatori ai linisiei publice*, desfintandu-se totu odată si societatea academica „Arboros'a,” la alu cărei comitetu conducatoriu apartieneau si acesti juni.

Se intielege, ca aflandu-se acum instructiunea judecatoriala respectiva in cursu, n'are locu pentru momentu nici o *discutare publica* a cestiunei acestei'a. Atât'a inse credemus ca pu-temu si acum spune, ca tóta vin'a junilor teologi si academicici constà in *aceea*, că ce toti Români din Bucovin'a si ce tóte alte popore din Austri'a manifestara si manifestéza *liberu* fatia de conatiunilii sei de peste otarele imperiului austriacu: căci manifestara si junii „Arborósei” si academicici, se interpretă de „guri rele” — altfelui, si iata-i arrestati! si inca cum arrestati si unde, si in ce modu acolo tractati!

Asupra acestoru „cum arrestati”, „unde inchisi” si „cum acolo tractati”, numai atât'a pentru acum; ca lumea se mira si ca nici cei mai incarnati „fiscalisci” nu-si potu dà séma, unde in care adeca lege séu ordinatiune se afla o atare povetiuire, dupa carea se urmà la arestarea respectivilor alumni seminariali, că a unoru numai suspicionati de — crim'a politica, la inchiderea loru in „criminalu” in vest-minte-si clericale si impreuna cu cei mai ordinari facatori de rele; fără de a li se concede macarum lumina!

(Va urmá.)

Varietati.

(+) Dupa sciri private aflâmu ca Episcopulu greco-catolicu alu Oradiei mari, Ioanu Olteanu, a reposatu alatieri in Beinsi. Fia-i tierân'a usiéra!

* * * (Teatrul român in Sibiu.) Joi sér'a in 17 l. c. s'a datu o reprezentatia in beneficiu „junelui actoru” d-nului Florea Stefanescu. Pie'a a fostu: „Debor'a s. amorulu intre unu creștinu si o israelteana,” melodrama in 5 acte si 2 tablouri. Publiculu, lucru naturalu, satulu a asistă la drame reprezentate un'a dupa alt'a, n'a participatu decât in numero neinsemnatu. Dintre actori merita amintire mai cu séma d-nii Petrescu, Furcasianu, Ionescu si — beneficiantulu F. Stefanescu. D-n'a Petrescu a jucat fórte bine. Mic'a Lureci'a (Debor'a) a fostu aplaudata caldurosu si cu dreptu cuventu. Pe lângă observările facute cu alte ocasiuni adaugemu, ca in afisuri gresielile ortografice suntu permanente spre mi-rarea mai alesu a strainilor, cari cu-noscu limb'a nostra.

* * * (Advocati noi.) D-nii Gavriilu Manu si Iulie Coroianu s'a inscris in camer'a advocatilor, celu dintâi cu locuint'a in Bistritia, iéra celu din urma s'a asiediatu in Clusiu. Succesu bunu!

* * * Invenitamentulu superioru in Russi'a. La 1 Ianuariu 1876, cele 8 universităti ale imperiului se compuneau de 600 persone.

La finele anului 1875 aceste universităti numerau 5907 (dintre cari 311 auditori) impartiti astfel: medicina 2180, dreptu 1686, scientie 1006, istoria si filologia 589, teologia 91, limbi orientale 44.

Numerulu studintilor cari au fostu gradat in 1875, este de 1216 adica 22 la suta; 666 studinti (12 la suta) au parasit universitatea inaintea sfirsirei cursului.

Sum'a efectata in 1875 pentru bursele studintilor, este de 342,845 ruble pentru 1561 tineri.

* * * Unu receptu demagia-risare, cu privire la comitatulu Hunedorei. Ludovicu Vandori prescrie, in diuarulu magiaru din Clusiu, in „Kelet” Nr. 267, magiarilor din Dev'a, sa nu mai vorbesca cu români, cari sciu limb'a magiara, in alta limba, de cătu numai in limb'a magiara. Totu deodata mai scrie po-

menitulu Vandori, ca venindu elu de curendu la Dev'a, si intrându cu alti magiari impreuna in birtu, ortacii lui au inceputu a conversa cu birtasiti'a in limb'a românescă. Vandori audiendu conversarea in limb'a romanescă, a intrebatu pe ortacii sei, pentru ce nu vorbesce cu birtasiti'a in limb'a magiara? Ortacii s'aru fi escusatu, ca birtasiti'a nu aru precepe limb'a magiara. Elu inşa (Vandori) a cercat a conversa cu birtasiti'a in limb'a magiara, convinsu, ca birtasiti'a vorbesce forte bine magiariesce. Acést'a e numai o pacalitura cu privire la persón'a lui proprie. De altmintrea Vandori e renumitulu bate-tieri si redactorulu diuariului „Bucuresci hirado” din Bucuresci de odinióra.

Aici in Dev'a a vrutu sa faca unu geschäft de redactiune in privinti'a foiei „Hunyad”, inse conditiunile sele nu suntu de primitu din partea unui omu, care precepe, ce insemnă redactiunea unei foi, sub nume strainu si sub responsabilitatea altui'a; Noroculu natiunei magiare ca nu are multi magiarisatori, de feliulu acest'a cari mai multu strica natiunei si tierei, decât folosescu magiarisare. Vandori inca e togm'a de o farina cu Cosiu, si cu Tielderu.

* * * Vinuri in Francia. Recolt'a vinurilor in Francia pentru anul 1877 este de 6 miliardi de vedre.

In anul 1875 recolt'a a fostu de 8 miliardi de vedre.

* * * Statistica papilor. — Unu ziaru francezu, organu alu unei societăti statistice, publica despre papi urmatorele date interesante: „Piu IX este alu 252-lea papa. Dintre acestia au fostu francezi 15, greci 13, siriensi 8, germani 6, spanioli 5, africani 2, savoieni 2, dalmatieni 2; Anglia, Portugalia, Holanda si Helvetia detera căte unu papa din senulu loru, iar toti cei-lalti au fostu italieni. De la anul 1523 toti papii au fostu alesi din cardinalii italieni. 70 de papi au fostu declarati de sfinti, si acestia mai toti din epoca antecedenta instituirii puterii lumesci. Ultimile 10 secole potu aratá numai 9 papi, cari s'a declarat de sfinti. Dintre 252 de papi 8 murira dupa o luna dela redicarea loru la acést'a inalta demnitate, 40 dupa unu anu, 22 ocupara scaunul papalui 2—3 ani, 54 doi pana in 5 ani, 57 dela 5 pana la 10 ani, 51 dela 10 pana la 15 ani, 18 dela 15 pana la 20 si 9 au domnitu mai multu cá 20 ani. La 1874 intrecu Piu IX cu numerulu anilor regentiei sale pe toti antecesorii sei, cu exceptiunea contrapapei spaniolului Benedictu XIII dela Luna, care fu alesu la Avignon de papa la 1394, si murí la 1424 in Pensicola Valencie. Cu privire inşa la versta ce o are papa Piu pana acum, elu a fostu intrecutu de mai multi predecesori ai sei.

In o etate de peste 82 ani murira Alesandru VIII (1689—1691), Piu VI (1775—1799) in etate de peste 83 ani murira Paul IV (1555—1559), Gregor XIII (1572—1585), Inocentiu X (1644—1655), Benedict XIV (1740—1758), Piu VII (1800—1823); intre 84 si 86 ani murira; Paulu III (1534—1549), Bonifaciu VIII (1294—1303), Clemente X (1670—1676), Inocentiu XII (1691—1700); intre 90 si 92 murira mai departe: Ioan XII (1316—1334), Clemente XII (1730—1740); — in fine in etate de 100 ani murí pana acum din 252 numai unulu, si adeca Inocentiu III, neimpacatulu inimicu alu lui Friderich II de Hohenstaufen, imperatulu Germaniei.

Mesagiulu de tronu din Bucuresci s'a pusu din erore sub rubric'a resbelu.

Burs'a de Viena.

Din 19 Novembre (1 Dec.) 1877.
Argintu 105 65
Galbinu 5 63
Napoleonu d'auru (poli) . . . 9 53

Concursu.

Devenindu vacanta parochia gr. orientala de clas'a III-a din parochia Ohab'a de sub pétra — cu filia Ciopea, — in protopresbiteratulu tractului Hatiegua, se deschide prin acést'a concursu, cu terminulu pana in 7 Decembrie st. v. a. c.

1. Dela parochia Ohab'a de sub pétra, carea numera 100 fumuri: dela fiesce-care fumu căte döue ferdele cucuruzu cu tuleulu, döue cupe de vinu (mustu) si căte un'a di de lucru (claca), apoi stolele indatinate.

2. Dela filia Ciopea, carea numera 42 fumuri: pamentu aratoriu si fenatiu $2\frac{1}{2}$ jugere; dela fiesce-care fumu căte döue ferdele cucuruzu cu tuleulu, si căte un'a di de lucru (claca) precum si stolele usitate.

Doritorii de a competă la acést'a statiune au a-si asterne suplicele loru bine instruite la subsrisulu, pana la terminulu susu amintit.

Hatiegu, in 5 Novembre 1877.

In contilegere cu comitetulu parochialu.

Ioanu Ratiu m. p.

3—3

ppresbit. gr. or.

Concursu.

Devenindu vacantu postulu de cantoru, in parochia gr. orientala din Hatiegua, se deschide prin acést'a concursu cu terminulu pana la 30 Novembre st. v. a. c.*)

Emolumintele anuali suntu:

- bani gat'a in rate lunare 140 fl.;
- pamentu aratoriu $1\frac{1}{2}$ jugere;
- unele venite manunte dela stole;
- cuartieru si gradina.

Doritorii de a competă la acestu postu, au a-si asterne la subsrisulu pana la terminulu susu insemnatu petitiunile loru instruite cu documentele, ca: au cunoscintia de ajunsu din canticile bisericesci si tipicu dupa ritulu bisericesci nóstre gr. orientale; iér' spre mai bun'a documentare despre acést'a cunoscintia, bine voru face competentii, déca se voru presentá si in persóna.

Din siedint'a comitetului parochialu gr. or. din Hatiegua, tie-nuta la 30 Oct. st. v. 1877.

Ioanu Ratiu m. p.

3—3

presedinte.

*) Datulu acest'a e a se indreptă si in nrui precedenti.

Nr. 208 — 1877.

Concursu.

Pentru intregirea nou infinitiatei parochii Almasiu-micu cu filia Archi'a, cu incuiintarea Prea Venerabilului consistoriu archidicesanu dtu 29 Septembre a. c. Nr. 2360 B, se escrie prin acést'a concursu, cu terminulu pana la 3 Decembrie v. a. c.

Emolumintele: parte in naturale, parte in folosirea portiunei canonice, impreuna cu stol'a computate la olalta, dau unu venitu anualu de 277 fl. v. a.

Concurrentii, voru avea a-si presentá suplicele loru instruite in sensulu statutului organicu, si alu dispositiunilor sinodali din 1873, pana in terminulu mai susu semnatu la acestu oficiu protopresbiteralu alu Devei.

Dev'a, 3 Novembre 1877.

In contilegere cu comitetulu parochialu.

Ioanu Papiu m/p.

2—3

ppresbiteru.

Nr. 152 — 1877.

Concursu.

Pentru ocuparea parochiei vacante de clas'a III-a Costeni in ppbiteratulu gr. or. alu Solnocului alu II-a se escrie concursu in urm'a ordinatiunei Prea venerabilului consistoriu archidicesanu din 15 Septembre a. c. Nr. 2073

B. cu terminu pana in 6 Decembrie a. c. st. v., prelunga emolumentele urmatore:

a) Portiunea canonica in marime de 41 jugare, aratoriu si fenatiu — sub Nr. cartii funduale 117 si 221, care este pretiuita in 220 fl. v. a.

b) Tacsele stolare 84 fl. 54 cr. v. a.

Acesta la olalta computate dau unu venitu anualu de 304 fl. 54 cr. v. a.

Doritorii de a ocupă acést'a parochia, au de a-si asterne concursele loru instruite conformu dispositiunilor statutului organicu la subsrisulu oficiu protopresbiteralu, pana la terminulu mai susu aratatu.

Cupseni in 3 Novembre 1877.

In contilegere cu comitetulu parochialu.

Samuilu Cups'i'a m. p. protopresbiteru.

3—3

Publicare de licitatii.

Comuna bisericésca gr. or. din Resnovu dupa ce si-au primitu aprobarile necesari dela autoritatile mai inalte competinti, — in diu'a de 18/30 Decembrie 1877 la 10 óre a. m. va vinde prin licitatii verbala publica, padurea de fagu de pre muntele bisericice Baiu séu Dihamu aflatioriu in România districtulu Prahova.

Condițiile de licitare precum si alte explicații se potu capata si respective vedea in scola româna de aici, unde se va tinea si li citatiunea.

Resnovu in 12/24 Novembre. 1877.

1—3

Comitetulu parochialu.

Depunerile de capitale pentru fructificare

se primește la institutulu subsemnatu

a) pe lângă anunțarea radicării in sensulu statutelor cu 6% interese;

b) sub condițiune de a se anunța institutului radicarea depunerii la 3 luni inainte cu 6½% interese;

c) sub condițiune de a se anunța institutului radicarea depunerii la 6 luni inainte cu 7% interese.

Interesele incep in diu'a, care urmează dupa diu'a depunerii, si incetă cu diu'a premergetoria dilei, in care se radica depunerea cu acelu adausu ince, că numai dupa acele capitale se dau interese, cari stau depuse la institutu celu putienu 15 dile.

La dorint'a deponențului se potu stabilii in diu'a depunerii capitalul si condițiuni speciale de esolvire, cari se insemna apoi in libelu si in carte de depunerilor institutului. In atare casu restituirea depunerii urmează dupa aceste modalități speciale.

Depunerile tramise prin posta pe lângă comunicarea adresei deponențului se rezolvă totu de un'a in diu'a primirei.

Asemenea se potu efectua prin posta anunțări si radicări de capitale.

Sibiu, 29 Novembre 1877.

„ALBIN'A”,

Institutu de creditu si economii in Sibiu.

Ioanu Cristea,

se recomanda on. publicu român cu legarea de cărti, protocoale, brosuri etc. promitiendu lucru promptu solidu si cu pretiuri moderate.

Locuint'a Strad'a Turnului.

3—3 (Sag-Gasse Nr. 24.)